

Núm. de Protocol: AD-054-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 2 1

PARTS:

Apel.lant: M.I. Govern

Representant i advocada: Sra. M.V.T.

Apel.lada: Sra. M.C.T.

Representant: Sra. C.R.S.

Advocada: Sr. A.L.M.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de juny de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-054-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de 2 de febrer de 1996 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va estimar la demanda interposada per la Sra. M.C.T. contra la resolució del M.I. Govern de data 7 de juny de 1995, confirmada en reposició en haver estat desestimat per silenci administratiu el recurs formulat el 29 de juny del mateix any. La resolució administrativa impugnada, que imposava a l'actora una sanció de 1.760.610 pessetes de multa per haver comés una infracció de contraban, fou anul·lada pel fet d'incórrer en un error en la identificació de la persona sancionada, ja que s'adreçava a "l'entitat jurídica L.C.D.L., representada per la Sra. M.C.T.", quan aquesta persona jurídica és inexistent, en tractar-se d'un nom comercial del qual l'actora n'és titular.

2.- Contra aquesta sentència presentà recurs d'apel·lació el M.I. Govern en data 16 de febrer de 1996, el qual fou formalitzat el 18 de març següent davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia. El recurs es basa en que l'error que assenyalava la sentència apel·lada no és de naturalesa invalidant, ja que no afecta la designació de la persona responsable de la infracció i pot ser, per tant, esmenat en qualsevol moment.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat pel Govern se'n va donar trasllat a la representació de la part agent, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 10 d'abril de 1996, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret. A més, reproduïx els arguments invocats a la primera instància sobre el fet de que, en haver-se produït davant els serveis de la Duana una declaració espontània, encara que tardana, no ha tingut lloc una infracció de contraban.

4.- El dia 8 de maig de 1996 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La primera qüestió que ha de ser examinada és la relativa a la determinació de la identitat de la persona responsable de la infracció de contraban que va ser sancionada mitjançant l'acte administratiu objecte del present procés. En aquest sentit convé recordar que, com ja declarà la sentència d'aquesta Sala núm. 95-35, de 13 d'octubre de 1995, partint del principi de que la potestat administrativa sancionadora revesteix una "coloració penal", resulta imprescindible que es designi la persona sancionada amb la deguda precisió.

Ara bé, a diferència del supòsit analitzat a la sentència esmentada, no es produeix en aquest cas una confusió entre la persona jurídica destinatària dels bens importats i la persona física que actua com a representant d'aquella. El fet de que l'establiment comercial anomenat "L.C.D.L." no tingui la consideració de persona jurídica fa impossible qualsevol dubte sobre la identitat de l'infractor, que no és altre que la titular d'aquell establiment, expressament esmentada a la resolució sancionadora. Encara que aquesta el qualifica inadequadament com a entitat jurídica, això no suposa en aquest cas més que un error material susceptible de ser esmenat en qualsevol moment, atès que la designació del subjecte passiu de la sanció queda establerta de forma suficient.

Tercer.- L'anterior conclusió fa necessari abordar l'examen de les altres qüestions litigioses que han estat plantejades per les parts, i especialment la que fa referència a si els fets que s'imputen a l'actora són constitutius d'una infracció de contraban de l'article 24.1.a) de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

En aquest punt, la situació de fet objecte d'aquest procés resulta assimilable a la que va donar lloc a la sentència d'aquesta Sala núm. 95-45, de 19 de desembre de 1995, ja que es discuteix si resulta sancionable la presentació extemporània de la preceptiva declaració davant els serveis de Duana, encara que abans que tingués lloc qualsevol actuació administrativa encaminada a determinar les responsabilitats en que la interessada hagués pogut incórrer.

Tal i com va declarar l'esmentada sentència, d'acord amb el tenor literal de l'article 24.1.a) de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, i atès que les normes de naturalesa sancionadora han de ser interpretades de forma estricta, no es pot equiparar el supòsit en que es produeix una manca absoluta de declaració i aquell en que la mateixa té lloc fora del termini de vuit dies fixat a l'article 8 de la Llei de

taxes sobre el consum, però abans que l'omissió hagi estat advertida pels funcionaris competents i iniciat el corresponent procediment sancionador. Mentre que en el primer dels casos s'ha produït un incompliment absolut de les obligacions que la Llei imposa al subjecte passiu, i per tant la importació ha estat feta "sense declaració" -tal com preveu l'article abans esmentat-, en el segon el retard en l'actuació de l'interessat no suposa una omisió absoluta, sinó la mera inobservança dels requisits temporals a que es troba subjecta la declaració.

Per tot això, s'ha de concloure igualment que no ha estat comesa en aquest cas una infracció de contraban, partint del fet de que l'Administració admet que no s'havia iniciat cap procediment sancionador com a conseqüència de la importació de les mercaderies objecte d'aquest procés, i en aquest sentit hem de desestimar el present recurs d'apel·lació, sense que s'apreciï temeritat en l'exercici de les respectives pretensions de les parts, que pugui justificar la imposició de les costes d'aquesta instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- **Desestimar** el recurs d'apel·lació que formula el M.I. Govern contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 2 de febrer de 1996, sense fer un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré